

Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 14/07/2023 a les 14:30

Joan Rovira: «Estem vivint un canvi de paradigma molt bèstia en la música catalana»

Estrenem el nou videoclip de «La perla» de Joan Rovira, i en parlem amb l'artista

El cantautor de Camarles **Joan Rovira** va publicar fa prop de tres mesos el seu quart disc: *El meu lloc preferit* (Satélite K). Ara, ens mostra en primícia el videoclip d'un dels senzills que hi va descobrir, "La perla", i ens n'explica els detalls, així com la gira que té planejada, com està anant la rebuda del disc, i com veu el panorama musical actual. Avui, ensenyarà el disc en un directe en solitari a Riudellots, i a finals de mes serà també a Sant Cugat de Sesgarrigues i al seu natal Camarles.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=qkHUYtMEKg0>

Avui estrenem el videoclip de "La perla". Com va sorgir aquest tema?

Quan era molt més jovenet, tocava en una orquestra de ball. Va ser una experiència vital per a mi perquè em va permetre agafar moltes taules dalt de l'escenari. Era una època on les orquestres feien molts concerts, estaven en auge. Vaig estar-hi 5 anys: dels 18 als 24. Era l'Orquestra d'Amposta de tota la vida, i tocaven sempre un pasdoble que ells mateixos van popularitzar, "La perla preciosa", que per aquí a les terres de l'Ebre és com un himne. Per a aquest nou disc, he agafat aquella cançó i l'he transformat totalment. He agafat la melodia de la cançó i l'he desconstruït una mica amb una sonoritat molt més acústica, amb guitarra, piano i veu. Hi explico la història de la meua vida a la plaça major del poble, a través d'uns personatges que es van coneixent de petits, que es van enamorant d'adolescents i que creen una vida més

contemplativa de grans, i veuen els seus fills i els seus nets corrents de nou per la plaça. Així comença el cicle de la vida, generació rere generació, a través d'un tòtem, que és el ball del fanalet, que és el leitmotiv de tot el videoclip. És superemotiu.

El cicle de la vida queda plasmat també en el videoclip.

Sí, vam fer una convocatòria de molta gent i cada dia era una època diferent: quan els nens són petits, tots anaven vestits dels anys 50. Quan eren adolescents, dels 80, amb una estètica més vintage i a l'estil *Stranger Things*, cuidant-ne molts els detalls. L'última etapa, quan els protagonistes ja són grans, és amb una estètica més actual, quant a tractament també de la imatge i de la llum. És una història que simula aquest pas del temps, a través de les èpoques que es reflecteixen en el vestuari, i en els personatges i el tractament del vídeo. És un videoclip que molta gent d'aquí estava esperant, perquè toca molt les arrels i la fibra. Tot i ser una cançó de festa major, és nostàlgica i acústica, de fer caure la llagrimeta, per aquest sentiment de poble, de festa major, de la nostra gent...

Per què has decidit fer ara aquest videoclip?

En realitat, tenia clar que el volia fer des que vaig compondre la cançó, perquè sabia que tindria el seu ressò a les terres de l'Ebre. Va agafada de la mà de la cançó de "Lo meu riu", una cançó que vaig fer fa anys amb imatges del territori, i això sé que a la gent li agrada... Per això volia cuidar cada detall de "La perla". Però, en general, tot aquest nou disc ens l'hem currat moltíssim i hem fet un videoclip per a cada senzill, que és una cosa que no havia fet mai. Ha estat un sobreesforç brutal, però ens ha compensat molt per la resposta del públic. Jo també tenia ganes de fer-lo, perquè he estat els darrers anys molt parat. Vaig treure l'últim disc el 2019, i havia de treure el nou el 2021, però per la pandèmia no l'he pogut treure fins ara... Tot i així, en aquests últims 2 anys he començat altres projectes molt importants per mi.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=nNdb5_uFtbM

Com per exemple?

He restaurat una casa familiar per fer turisme rural aquí al Delta. És una casa per on ha passat tota la família: la mare de petita, l'àvia... És històrica. Treballant-hi, he trobat el meu lloc preferit. M'ha remogut molt, perquè em connecta amb la família. D'aquí neixen una mica també les ganes de fer una cançó com "La perla", perquè em connecta amb mi mateix, amb el meu passat, amb el meu poble...

Ara fa tres mesos que vas publicar el disc. Com n'has viscut la rebuda?

És un moment estrany. Estem vivint un canvi de paradigma molt bèstia en la música catalana, i m'he hagut de preguntar a mi mateix per on tirar. Estan sortint nous estils i noves maneres de fer i la majoria estan molt lluny del que jo tinc ganes de fer. Fins ara, anava escoltant el que sonava per la ràdio, i anava fent una passa cap aquí o cap allà, incorporant-ne coses. Però ara crec que tot se n'ha anat tan de mare... Per això, amb aquest disc, que vaig gravar tot sol a casa, vaig voler fer el que em vingués de gust sense pensar en cànons ni en modes. No puc seguir aquest ritme... Bé, no és que no pugui, és que no m'interessa. Vaig entendre que aquest era el moment de ser més fidel a la meva proposta, pensant en els meus seguidors i en mi mateix, i no en un nou públic.

En quin sentit consideres que el panorama, o la nova música, se n'ha anat de mare?

Crec que s'ha perdut de vista el que és bona música i el que no ho és; el que és espectacle, i el que és art... Res queda clar, ara, i em fa la sensació que hi ha més 'producte', i no tant artista.

I com ho has fet tu per mantenir-te fidel a aquesta concepció que tens de l'art o de la teva música?

Fa molts anys que faig música, i de l'únic que m'he de preocupar és de fer bones cançons, fer-ho tot amb la màxima qualitat que pugui, i promocionar-ho bé. Sempre tens un públic fidel, i unes

festes majors que aposten per una música diferent de la que sona a la ràdio. Depèn moltíssim del regidor o regidora que programi: si és una associació de joves eclipsada pel programa *Eufòria*, tot el que volen programar és al voltant d'aquella estètica... Però també hi ha regidors que busquen un altre concepte, una altra connexió amb el públic, amb lletres amb més missatge.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=N9-IMOeposc>

Ho saps de primera mà: ara mateix, et portes tu mateix el 'booking'?

Sí, i ha estat una feina molt dura. Tot i així, m'he pogut fer una gira molt completa, que m'he tancat jo. I dormo tranquil a les nits, sabent que si no em surt alguna cosa, és perquè aquell dia jo no he trucat. Però és una sensació de solitud, realment. I he de fer-ho tot, fer la meua música i defensar el meu projecte sense dubtar. Estan passant coses a nivell artístic que no m'interessen, i jo m'he de mantenir fent el que jo faig, sense que res em despisti, i sense dubtar que hi ha gent que encara em vol escoltar. He d'agafar el telèfon i creure en el meu projecte i dir: "soc **Joan Rovira**, fa 10 anys que toco, aquest és el meu quart disc, i tinc cançons que et faran emocionar. Sé que si em programes a la festa major, la gent vibrarà."

Parlem d'aquesta gira, que encara s'allargarà tot l'agost. Com està anant?

Estem tenint molt bona resposta. Intentem cuidar sempre molt el so del directe, i la gent en surt contenta. Amb la banda posem tota la carn a la graella: som sis a l'escenari, i vigilem molt les dinàmiques perquè hi hagi potència, però també punts més íntims i de tocar la fibra.

[Ver esta publicación en Instagram](#)

Una publicació compartida de Joan Rovira (@joanroviramusic)

I com portes això al format de directe en solitari? Com transmetes els dos vessants, el més intimista i el més festiu?

Fa molts anys que toco, i soc capaç d'anar sol perquè he estudiat molta música, i sé com dominar la guitarra i com crear un clima suau o tocar-te una rumba, i interactuar amb la gent i fer-la aixecar per ballar. No sé com, però funciona.

Quan va sortir el disc, ens vas deixar anar que potser hi hauria algun projecte conjunt amb la teva germana Carol Rovira, després de la bona rebuda de la col·laboració que va fer de "Mi lugar en ti". Com ha quedat?

Això ara mateix està parat. Aquest any que ella ha estat més per Barcelona per *Eufòria* hem estat més en contacte, hem començat a treballar, i sempre que quedem intentem cantar junts i crear noves idees de cançons. Però com a projecte conjunt, ara mateix és complicat. Jo ara tinc tota la gira per fer, i ella està fent càstings i és probable que l'any que ve estigui currant per Madrid. Tant de bo el poguéssim fer, però ens falta temps. L'important, però, és que sempre que hem fet alguna cosa junts ha funcionat, i que queda pendent fer algun projecte algun dia, perquè sabem que possiblement funcionarà bé. Evidentment, traurem més temes plegats, però com a projecte caldrà esperar, perquè ara mateix ens volem focalitzar en les carreres respectives.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=nNdb5_uFtbM